

Ἀντίθετα στο ρεῦμα

Ὅστε τὸ συμπέρασμα μας σχετῶν με τὴν ὀφροβία, τὸ συμπέρασμα εἶναι, πὼς ἂν θὰ θελήσουμε καὶ νὰ δημιουργήσουμε στὴ ζωὴ μας θὰ πρέκει ὀφροβία νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὴν ἀντίδραση καὶ θὰ ἔασηωθῇ ἐναντίον μας.

Πολλές φορές ὅπως θὰ ὑποστοῦμε ἴσως καὶ τὴν ἐχθρότητα τῶν ἄλλων ὅχι γιατί πᾶμε νὰ δημιουργήσουμε καὶ καλύτερο, καὶ ἴσως τοὺς θίγει τὸ συμφέροντὸ τους ἢ τὴν ἡσυχία ἢ καὶ ἄλλο, ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ μόνον γιατί πᾶμε ἀντίθετα στο ρεῦμα. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ πειρᾶζονται, γιατί βλέπουν κάποιον καὶ δὲν εἶναι ὅπως εἶναι οἱ πολλοί. Τὸ θεωροῦν σὲν προσωπικὴ προσβολὴ καὶ ἀνοῦς καὶ ἔσπεκον καθε τόσο: "Καὶ τί εἶναι αὐτός; Τί, δηλαδή, εἶναι τόχα καλύτερος ἀπὸ μᾶς; Τί πᾶει νὰ μᾶς παραστήση;"

Τὴν περίπτωσιν αὐτὴ τὴν συναντοῦμε στὶς διηγήσεις τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων, προκειμένου γιὰ τὸν Κύριό μας. ~~Εἶχε~~ Εἶχε ἀρχίσει, φαίνεται, νὰ δουλεύῃ ἡ μαθητολογία. Οἱ προύχοντες σὲ χωρί καὶ στὶς πόλεις ὅπου περνοῦσε δὲν ἐβίβαν, πὼς ὁ Κύριος αὐτοὺς καὶ μόνον θὰ συναναστρεφόταν ἢ τουλάχιστον πρῶτ' ἀπ' ὅλους αὐτοὺς. Κατὰ τὴ γνώμη τους, ὀφροῦ ἦταν Ροββί, Διδάσκαλος (ἱεροκήρυξ θὰ λέγαμε σήμερα), θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ λιγνὸν κοινωνικός. Νὰ πηγαίνῃ καὶ σὲ κανένα τραπέζι, νὰ δέχεται καὶ μὴ πρόσκληση γιὰ κοινωνικὴ συντροφία καὶ τὰ ὅμοια.

Ὁ Κύριος ὅμως δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ τέτοια πράγματα. Τρία χρόνια ἔξερπ πὼς ἔχει μόνον στὴ διαθεσὴ του καὶ μέσα σ' αὐτὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν τόσα πράγματα! Δὲν εἶχε ἐπομένως καιρὸ γιὰ ἐκπλήρωση "κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων".

Ἀλλ' αὐτὸ πείραξε τοὺς προύχοντες τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτυχε νὰ τὸν ἴδω, ὅπως πείραξε καὶ τοὺς θρησκευτικοὺς κύκλους τῆς Παλαιστίνης. Γιατί πάλι ὁ Κύριος δὲν ἦταν ἓνας ἀπόστολος ἀκητήτης, καὶ δὲν πηγαινέ. Ἄν ἦταν τουλάχιστον ἔτσι, θὰ μπορούσαν νὰ τὸ πᾶρουν ἀπόφαση. Θὰ ἔλεγον, ὅτι δὲν πηγαινέ σὲ κανένα ξένο σπίτι, δὲν ἐκκοινωνεῖ με κανέναν. Θὰ ἔλεγον, ὅτι βέβαια δὲν θὰ ἔπρεπε ἓνας τέτοιος Διδάσκαλος σὲν καὶ αὐτὸν νὰ εἶναι ἔτσι, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ;

Παρ' ὅλη τὴν μαθητολογία ὁ Κύριος δὲν ἀποφάσισε νὰ πᾶ με τὸ ρεῦμα, δὲν ἔκανε ὅτι καὶ ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος. Προσκαθοῦσε νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τὴν εὐκαιρία τοῦ φαγητοῦ ἢ μιᾶς ἄλλης συγγεντρῶσεως, γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργο τοῦ. Πηγαινέ θηλοδὴ σὲ γεύματα ἢ σὲ ἄλλες συγγεντρῶσεις, ἀλλὰ γιὰ νὰ διδάξῃ καὶ νὰ σώσῃ τοὺς ἁματωλούς.

Ἀλλ' ἡ μαθητολογία δὲν ἔχει τέλος. Ὅταν πηγαινέ ἀντίθετα στο ρεῦμα, καὶ θὰ βροῦν νὰ σοῦ κοῦν. Πρέκει νὰ τὸ ξέρῃς αὐτὸ ἀπὸ πρῶν. Γι' αὐτὸ καὶ

για τον Κύριο έλαγαν: } "Ίδού άνθρωπος φάγος και οίνοπότης, φίλος τελωνών και άρματωλών". Τον κακογλώσσευαν, δηλαδή, ως άνθρωπο πολυφαγόν και οίνοπότη, που συναναστρέφεται ανθρώπους περιφρονημένους και άρματωλούς, μόνο και μόνο γιατί δεν θ' έληθε να συμμορφωθεί με τις συνηθειές τους, τις συνήθειες των πολλών...

"Αν λοιπόν, κι' εμείς θελήσουμε να πᾶμε αντίθετα στο ρεύμα, θα έχουμε ν' αντιμετωπίζουμε αντίδραση. "Ας υποθέσουμε, πώς δέχ' ακολουθούμε τους πολλούς στον τρόπο της διασκεδάσεως και γενικά της χρησιμοποίησεως του ελεύθερου καιρού μας;" "Ας υποθέσουμε, πώς εμείς θέλουμε και να παίξουμε και να γελάσουμε και να ψυχαγωγηθούμε, άλλ' όχι με τον τρόπο που διασκεδάζουν και ψυχαγωγούνται οι πολλοί. "Εμείς δέν θέλουμε να πᾶμε κάπου και να βγούμε πιά κουρασμένοι άκ' ό,τι πήγαμε και με την ψυχή ακάθαρτη και τραυματισμένη. ~~Βλέπετε/Βλέπετε/Βλέπετε~~ "Εμείς έχουμε πάρη την απόφαση να διασκεδάζουμε και να ψυχαγωγούμεθα, αλλά και ή ψυχή μας όχι μόνο να μένη καθαρή, αλλά και με την ψυχαγωγία να βοηθῆται για να άμείβη πιά ψηλά. Θέλουμε ή ψυχαγωγία μας να μάς βοηθεῖ για να αντιμετωπίζουμε την καθημερινή μας ζωή πιά ξεκούραστα, πιά μεστωμένα.

Μ' αυτή μας την απόφαση φυσικά ^{δεν} εμποδίζουμε κανέναν, πολύ περισσότερο δέν βλάπτουμε κανέναν. Παρ' όλα αυτά, πρέπει να έχουμε υπολογίσει, ότι αυτό και μόνον είναι δυνατόν να ξεσηκώση αντίδραση έναντίον μας. ~~Β~~ "Μπα"θ' άκούσης, "τί είναι αυτός και δέν έρχεται μαζί μας στη διασκέδαση"; "Καλογηρισμοί, φίλε μου", θα πῇ άλλος, "Καλογηρισμοί. Τί χάλια είν' αυτά; Στομ είκοστό αιώνα, ^{στέκουν} τέτοια πράγματα;"

Τό ίδιο θα συμβῇ, αν αποφασίσουμε να διαλέξουμε τό έπάγγελμά μας, όχι σύμφωνα με τά κριτήρια που τό κρίνουν οι πολλοί. Τό ίδιο, αν θελήσουμε να μή ακολουθήσουμε τους πολλούς στα κριτήρια που βάζουν, για να διαλέξουν τό σύντροφο της ζωής τους και σέ χίλια δυό άλλα ~~ερωτήματα~~ ζητήματα, θα συναντήσουμε αντίδραση, μόμο και μόνο, γιατί δέν άφίνουμε να παρασυρθούμε άκ' τό ρεύμα. "Ας μή στενοχωρηθούμε όμως έτσι συνέβη και πτόν Κύριό μας. "Εκείνος είπε πώς σέ μιά τέτοια περίπτωση πρέκει να είμαστε χαρούμενοι, γιατί είμαστε άληθινά μακάριοι. Του μοιάζουμε.